

ZBŮŠSKÝ ZPRAVODAJ

Vydává obec Zbůch • Číslo 2 • Ročník 11 • Duben - Červen 2013 • ZDARMA

ÚVODNÍ SLOVO

Pokaždé přemýšlím, co by bylo nejvhodnější dát do úvodního slova. Často reaguji na různé téma, pozitivní věci, ale též na problémy, které nás v současné době trápí nejvíce.

V tomto letošním druhém čísle se zaměřím na výročí. Letošní rok je bohatý jak na výročí různých institucí, tak též osobností.

Letos si např. připomínáme 90. výročí založení Československého rozhlasu, též 60. výročí založení České televize, ale tím hlavním, nejdůležitějším pro český národ je 1150. výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Pokud se zaměříme na naší literaturu, letos uplynulo 130 let od narození Franze Kafky, německy píšícího spisovatele židovského původu. Stejného výročí narození autora legendárního Švejka, Jaroslava Haška (zároveň 90 let od jeho úmrtí). Stejného data úmrtí si připomínáme u spisovatele Šumavy, Karla Klostermanna. Letos si též připomínáme 40. výročí od úmrtí autora vynikajících povídkových knih, jako např. jsou – Výstup na Eiger, Plná bedna šampaňského či neméně úspěšně zfilmovaných příběhů – Smrt krásných srnců či Zlatí úhoři. Ano byl to vynikající Ota Pavel, vlastním jménem Otto Popper.

Svého času o tomto spisovateli řekl Jan Werich: "Kdyby šly přesně přeložit jeho slovní obraty do angličtiny, svět by poznal nového Ernesta Hemingwaye ".

Dalším významným výročím, obzvláště pro náš region je letošní 150. výročí, co z oblasti jižního Plzeňska odešla první skupina lidí, aby u protinožců, na Novém Zélandu založili novou osadu. Mezi těmito dobrodruhy byla i jedna rodina z Červeného Újezda.

Od příštího čísla našeho Zbůšského zpravodaje vám budeme vyprávět o této plavbě, která trvala celé čtyři měsíce a následně co je na druhé straně naší zeměkoule čekalo!

Naší školní mládeži příjemně prožité prázdniny a všem ostatním slunnou dovolenou přeje Rudolf Hrdlička

Obec Zbůch a redakce zpravodaje přeje všem dětem pěkné prázdniny a ostaním čtenářům hezkou dovolenou.

SLOVO MÍSTOSTAROSTY

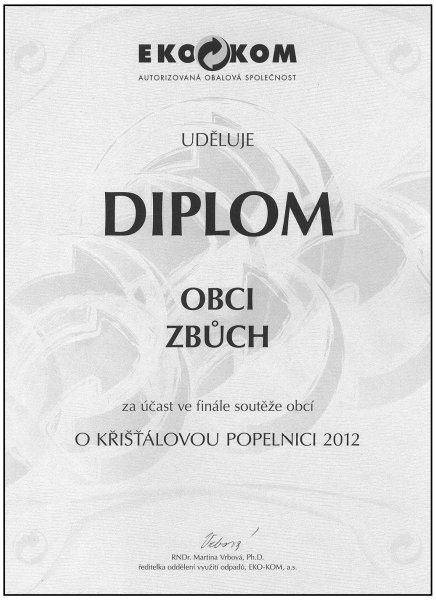
Vážení spoluobčané, milí přátelé.

Léto nám opět přináší nejdelší dny v roce a pro milovníky zahrádkaření to znamená nekonečné sekání trávy, zalévání, pletí a pro hospodyně zase začíná zavařování ze sklizně jahod, třešní i rybízu. Dětem a mládeži začínají opět krásné dny volna, na které se obvykle už všichni těší a to prázdniny. My dospělí pak zase v tento letní čas plánujeme své vytoužené dovolené a jako každým rokem se nám pak bude zdát, že se čas dovolené a prázdnin nějak podezřele rychle krátí. Jenže čas je neúprosný a tak mi dovolte, abychom vám všem hned v úvodu popřál to nejkrásnější léto. Těmto nastávajícím dnům, však v naší obci předcházely události, kterým bych chtěl věnovat pozornost.

Naši obec jsme přihlásili do krajské soutěže obcí a měst na podporu třídění odpadů pod názvem „ My už třídit umíme". Soutěž vyhlásil PK ve spolupráci se Sdružením měst a obcí PK za podpory autorizované obalové společnosti EKO – KOM, a.s., kteří realizují v našem kraji projekt na podporu třídění odpadů. Regionální rozvojová agentura PK. Obce byly rozděleny do dvou kategorií dle počtu obyvatel. V první kategorii byly obce do 1000 obyvatel a ve druhé pak obce respektive města, která mají více než 1000 obyvatel. Všechny tyto obce navštívila hodnotící komise, aby zjistila, zda uvedené údaje v dotaznících jsou pravdivé, sleduje také čistotu sběrných nádob, informace na nich a udržování pořádku kolem nich.

Naše obec je zařazena do kategorie obcí nad 1000 obyvatel trvale žijících a umístila se v roce 2009 na 3. místě v krajské soutěži „ My už třídit umíme". V roce 2010 bylo uděleno obci Zbůch 4. místo v krajské soutěži „ My už třídit umíme". V roce 2011 bylo nám uděleno ocenění za 2. místo a v loňském roce 2012 se naše obec umístila na krásném 1. místě a zařadila se do finále celostátní soutěže obcí v třídění odpadů mezi 14 finalisty „ O křišťálovou popelnici 2012".

Na slavnostním večeru v Hradci Králové, kde jsem byl přítomen, byly v rámci konference Odpady a obce, která se konala 12. a 13. června 2013, oznámeny výsledky celostátní soutěže obcí „ O křišťálovou popelnici



za rok 2012". Ceny předali zástupci autorizované obalové společnosti EKO – KOM, která je vyhlašovatelem soutěže.

Již čtrnáctým rokem se v Hradci Králové koná odborná konference odpady a obce, která se pořádá v rámci cyklu odborných

pokračování na str. 2

pokračování ze str. 1

konferencí Odpadové dny. Také letos se na konferenci schází široká odborná veřejnost a odborníci, kteří se vyjadřují k aktuálním odpadovým tématům. V úvodu konference vystoupili mj. náměstek ministra pro životní prostředí Ing. Martin Frélich a senátor Ing. Petr Šila.

Konference Odpady a obce 2013 se koná pod záštitou Ministerstva životního prostředí ČR, Ministerstva průmyslu a obchodu ČR, Svazu měst a obcí ČR, Asociace krajů ČR, Hospodářské komory ČR a města Hradec Králové.

V letošním IX. ročníku soutěže se na prvním místě umístilo Statutární město Olomouc, které si odneslo putovní Křišťálovou popelnici se svým jménem. Druhé místo získalo město Sedlčany a třetí příčku obsadilo město Havlíčkův Brod. Obě města byla odměněna také menšími křišťálovými popelnicemi.

Co se hodnotí. V soutěži jsou obce hodnoceny podle dosažených výsledků v oblasti nakládání s komunálním odpadem, míra aktivity, ale i komplexnost hospodaření včetně informování občanů o způsobech nakládání s jednotlivými druhy odpadů. Hodnocení obcí se provádí především na základě údajů poskytovaných obcemi systému EKO – KOM v rámci jejich pravidelného výkaznictví a do soutěže jsou automaticky zařazeny všechny obce, které jsou do tohoto systému zapojeny. V současné době je v systému EKO – KOM zapojeno více než 5 982 obcí a měst z celé ČR, ve kterých žije cca 10, 455 mil. obyvatel.

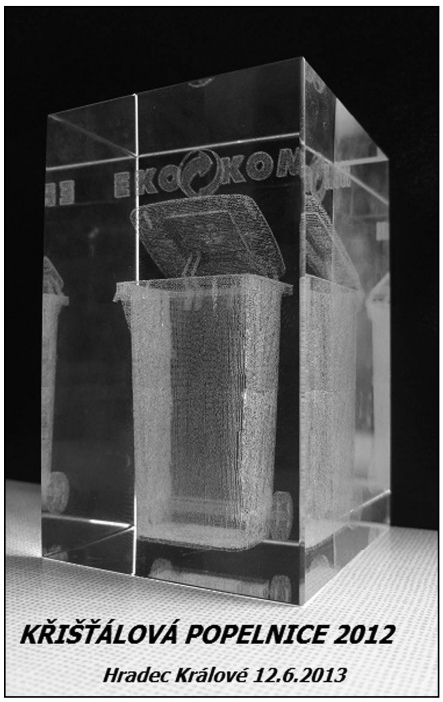
V letošním roce se do finálového kola probojovala tato města: Hostivice, Vysoké Mýto, Třinec, Nové Město nad Metují, Olomouc, Vimperk, Sedlčany, Kunovice, Mikulov, Havlíčkův Brod, Nový Bor, Jeseník, Skalná a Obec Zbůch.

Obci Zbůch, byl udělen diplom za účast ve finále soutěže obcí „O Křišťálovou popelnici 2012“ a byla obci předána rovněž menší křišťálová popelnice.

Nepopírám, že jsem měl z tohoto výsledku a ocenění velkou radost, že se naše obec Zbůch umístila v tak velké konkurenci mezi 14 finalisty.

Dovolte mně, abych všem občanům, kteří se na tomto dobrém výsledku podíleli zde veřejně poděkoval, jelikož je to vaše zásluha a současně vyjádřil naději na dobré umístění i do let příštích a doufám, že v třídění odpadů budete i nadále pokračovat. Víme, že boj o lepší životní prostředí je během na dlouhou trať, ale také věříme, že už si to řada lidí uvědomuje a že nakonec předškolní i školní mládež je snad vedena tím správným směrem. Nechceme usnout na vavřínech, ale zároveň neskrýváme radost z toho, že i tento třeba malý krůček naší modré planetě jen a jen prospěje.

Současně, ale prosím ten zbytek občanů, kteří s udržováním pořádku v okolí kontejnerů mají problém, ať nám všem společné úsilí nekazí a odpad odkládají jen do míst k tomu určených. Vždyť co nepatří do popelnice a kontejnerů, patří do sběrného dvora. Stále se však najdou mezi námi tací, kteří se snad domnívají, že odpad patří třeba na okraj lesa nebo zakládají černé skládky. Ty bych chtěl poprosit, aby s tím nešvarem už konečně přestali. Dále vás moc prosím neodkládejte různý odpad vedle kontejnerů na tříděný sběr, svozová firma tento odpad neodveze a uklízí to naši zaměstnanci, což nás stojí finanční náklady. Je neuvěřitelné, co se nachází vedle kontejnerů na tříděný sběr např. matrace, přístrojové desky a čelní skla z osobních automobilů, elektrospotřebiče, vlnitý eternit, plastové židle, barvy, nábytek, peří, pytle s komunálním odpadem atd.



U odpadů ještě chvilku zůstaneme, přihlásili jsme se do soutěže „Sběrný dvůr roku“ hlasujte a pomozte zvítězit našemu sběrnému dvoru odpadů.

Milí spoluobčané, ve spolupráci s neziskovou organizací ASEKOL jsme pro Vás připravili hlasování o nejlepší sběrný dvůr a s ním spojenou soutěž o zajímavé ceny.

Soutěž Sběrný dvůr roku probíhá od dubna do listopadu letošního roku. Cílem je najít nejlepší sběrný dvůr, který by měl být co nejdostupnější, uklizený, přívětivou otvírací dobou a širokým rozsahem odebíraných komodit. Zapojit se můžete snadno. Pomocí vyhledávače na www.sberne-dvory.cz najdete náš sběrný dvůr a ohodnotíte ho v každé z šesti kategorií takovým počtem hvězdiček, jaký si podle vás zaslouží.

Navíc se můžete zúčastnit slosování o hodnotné ceny. Stačí po oznámkování sběrného dvora vyplnit jednoduchý registrační formulář a budete automaticky zapojeni do jednoho ze dvou slosování. V každém z nich můžete získat jeden z devíti USB flash disků Maxell s kapacitou 32 GB nebo mobilní telefon Samsung Galaxy Pocket Blafl.

Při závěrečném listopadovém vyhodnocení nejlepšího sběrného dvora bude kromě hlasování veřejnosti přihlédnuto také k počtu komodit, které sběrný dvůr sbírá (např. sklo, plasty, kovy, atd.), a k množství zpětně odebraného elektrozařízení. Vítězi se nakonec stanou dva sběrné dvory. Nejlepší sběrný dvůr v obci do deseti tisíc obyvatel získá finanční odměnu 30 tisíc korun, v obci nad deset tisíc obyvatel pak 70 tisíc korun.

Zapojením do hlasování můžete nejen podpořit „svůj“ sběrný dvůr a soutěžit o mobilní telefon, ale pomůžete také dalšímu zlepšování či rozšiřování služeb sběrných dvorů a díky tomu i celé myšlence ekologického třídění odpadů.

Třídění odpadů si osvojuje stále více lidí. Třídí už 70% Čechů. Celkem jsme tříděním snížili naši produkci CO_2 o milion tun. V recyklaci obalových odpadů jsme v Evropě na špici.

MÁ TO SMYSL. TŘIĎTE ODPAD !!!

J. Skála, místostarosta

Naši jubilanti

Červenec
Marie Bezděková
Hana Kopecká
Růžena Benešová
Josef Kůst
Jaroslav Mařík
František Horník
Jiřina Stránská

Srpen
Milena Heroutová
Anna Míková
Božena Leváková
Helena Střeštíková
Jaroslav Mařík
František Horník
Jiřina Stránská

Září
Jana Žižková
Jiří Síkora
Bohumil Malý
Marie Kučová
Hana Tošovská
Jarmila Eismannová
Marta Herejková

Naše jubilanty uvádíme od jejich 65. narozenin (poznámka redakce)

Usnesení

z 13. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Zbůch konaného 26. června 2013 v sále restaurace Baník ve Zbůchu

Zastupitelstvo obce Zbůch na svém zasedání projednalo a :

1. schvaluje zprávu o činnosti a postup rady obce za období od jednání zastupitelstva obce dne 27. března 2013 do dnešního zasedání
2. schvaluje výsledek hospodaření Obce Zbůch za rok 2012, tj. Závěrečný účet hospodaření obce Zbůch za rok 2012 s výhradou, jak jest uvedeno ve Zprávě o výsledku přezkoumání hospodaření ÚSC Zbůch, IČ: 00258555 za rok 2012
3. schvaluje výsledek hospodaření Mikroregionu Radbuza za rok 2012, tj. Závěrečný účet Mikroregionu Radbuza za rok 2012
4. schvaluje prodej pozemkové parcely parc. č. 872/30 o výměře 20 m^2 v k.ú. Zbůch za cenu ve výši 280.- Kč/1m^2 manželům Burdovým, bytem Zbůch a pověřuje starostu obce podpisem kupní smlouvy
5. schvaluje prodej pozemků parc.č. 1547/2 o výměře 68 m^2, parc.č. 1547/3 o výměře 212 m^2 a parc.č. 1682/2 o výměře 48 m2, vše v katastrálním území Zbůch, za cenu vycházející ze znaleckého posudku ve výši 265.- Kč/ 1m^2 společnosti B & BC a.s., IČ: 648 32 783, se sídlem Zbůch, Sokolská 464 a pověřuje starostu obce podpisem kupní smlouvy
6. schvaluje koupi areálu včetně přístupové cesty od společnosti KOVOVÝROBA MONT, spol s r.o., IČ : 405 23 853, se sídlem Na Sklárně 213, 301 00 Plzeň, ve stavu jak stojí a leží do vlastnictví Obce Zbůch za cenu ve výši 1 500 000.- Kč. Jedná se kromě jiného o pozemky v k.ú. Zbůch parc.č. 982/4 o výměře 647 m^2, parc.č. 982/5 o výměře 176 m^2, parc.č. 982/6 o výměře 510 m^2, parc.č. 982/19 o výměře 44 m^2, parc.č. 982/20 o výměře 405 m^2, parc.č. 982/22 o výměře 127 m^2, parc.č. 982/35 o výměře 36 m^2, parc.č. 982/36 o výměře 167 m^2, parc.č. 982/41 o výměře 12 m^2 a parc.č. 982/42 o výměře 98 m^2 zapsaných na LV č. 612 u Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň – sever, o celkové výměře 2.222 m2. Dále pak o plechovou halu stojící na pozemku parc.č. 982/5 včetně přípojek a o nezkolaudovanou plechovou halu stojící na částech pozemků parc.č. 982/6, 982/19, 982/20, 982/22 a 982/41. Zároveň pověřuje starostu obce podpisem kupní smlouvy
7. schvaluje v souladu s ustanovením § 44, písm. d) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) ve znění pozdějších předpisů, pořízení změny č. 1 územního plánu Zbůch v tomto upřesněném rozsahu:

1. Zastavitelné plochy :

A) Plochy výrobní a skladování

I. – Z/Z - V1 – změna funkce části nezastavitelné plochy smíšené a plochy vodní a vodohospodářské na zastavitelnou plochu výroby – těžký průmysl jako rozšíření severní hrany zastavitelné plochy Z/Z-V1 – VT, k.ú. Zbůch, p.p.č. 1682/2, 1547/3, 1547/2

I.- Z/Z – V2 - změna části územní rezervy R11 „Za školou" a změna funkce části zastavěné plochy výrobní – lehký průmysl na zastavitelnou plochu výrovy – těžký průmysl – VT, k.ú. Zbůch, p.p.č. 1379/2, 1384, část 965/11, 965/4, 688/14

B) Plochy bydlení

I. – Č/Z – B1 – změna funkce části zastavitelní plochy Č/Z – D1 na východním okraji sídla na zastavitelnou plochu bydlení čistého individuálního jako rozšíření zastavitelné plochy Č/Z – B1, k.ú. Červený Újezd u Zbůchu, p.p.č. část 1341, 1323

2. Plochy změn v krajině:

I. – K1 – úprava části trasy místního biokoridoru funkčního 11 – 14 ve vazbě na dílčí změnu I. – Z/Z – V1, k.ú. Zbůch, p.p.č. 1640, 1642, 1547/1, 1682/1, 1547/4

Zároveň určuje starostu obce Ing. Jiřího Hájka jako kontaktní osobu pro spolupráci s pořizovatelem územního plánu

8. schvaluje název ulice a veřejného prostranství Zahradní na pozemku parc. č. 1385/2 a na části pozemků parc.č. 952/25 a 407/1 budoucí místní komunikace, které zahrnuje též následující pozemkové parcely parc.č. 419/1, 417/1, 415, 413/2, 411/3, 409/2 a 390/1 a rodinné domy na nich v budoucnu postavené, vše v k.ú. Zbůch.
9. považuje námitku zastupitelky obce paní Bayerové k zápisu z 12. zasedání zastupitelstva obce, které se konalo 27. března 2013, za bezdůvodnou, protože nesměřuje proti žádné z obsahových náležitostí zápisu tak, jak předpokládá zákon. Z tohoto důvodu ji zamítá a zápis z 12. zasedání zastupitelstva obce se tímto považuje za správný a schvaluje jej

Ing. Jiří Hájek v.r. — *starosta obce*

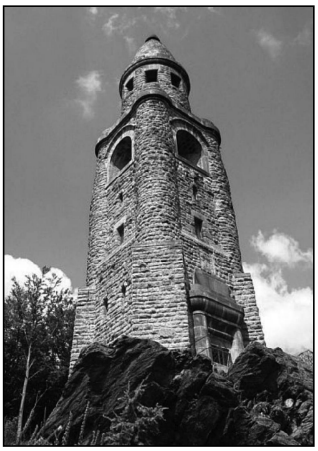
Josef Skála v.r. — *místostarosta obce*

VERNEOVSKÁ CESTA KOLEM REPUBLIKY

Průjezd Karlovarským krajem aneb blížíme se k domovu

Projíždíme jedním z nejhezčích horských údolí Krušných hor, kde v Jelení v místě zbořeného kostela sv. Antonína Peduánského byl odhalen 15. května 1993 pomník všem obyvatelům býv. sídel Jelení a Chaloupky. Pokračujeme přes bývalou Rolavu, Rájeckým údolím, nazývaným též Nancy a to proto, že hraběnka Nosticová, kterým v minulosti patřilo, pocházela z francouzského města Nancy, dále přes Bublavu do Kraslic. Z města textilního průmyslu a výroby hudebních nástrojů, kterou v minulosti procházela zemská cesta z Erfurtu do Prahy, jedeme do obce Kostelní, odkud vylezeme na Vysoký Kámen (774 mnm), odkud z upravené vyhlídkové plošiny je možno spatřit Krušné hory, Slavkovský les a Smrčiny. Přes Luby, kde na 400-letou tradici výroby smyčcových hudebních nástrojů upomíná socha houslaře z roku 1922, Plesnou, Skalnou s pozdně románským hradem Vildštejnem, kde nahlédneme do hradní restaurace s expozicí archeologických nálezů, pokračujeme do Vojtanova, kde jsou jako v dalších okolních obcích k vidění stavby lidové architektury, přízemní domy s hrázděným štítem. Zde definitivně opouštíme Krušnohorskou magistrálu a přes Hazlov, Skalku, Výhledy za nimiž se podíváme k pramenům Bílého Halštrova, projíždíme přírodním parkem Halštrovem postupně Horní Paseky, Doubravu s minerálním pramenem Kyselky, Kopaniny a Podhradí se zříceninou hradu Neuberg do Aše.

Zde je možnost navštívit muzeum s expozicí textilní výroby a kamennou rozhlednu na Háji (758 mnm) na nejvyšším místě v české části Smrčin, s kruhovým rozhledem na Smrčiny, Krušné hory, Slavkovský a Český les. Z Aše projíždíme Přírodním parkem Smrčiny přes Kamennou, Pastviny do města Hranice a dále Trojmezím do zaniklé vsi Újezd s památníkem padlým z 1. svět. války a odkud k Mostu Evropy a nejzápadnějšímu místu ČR. Zpět do Aše se vracíme po německém území přes Nové Domy a okolo odbočky k historickým hraničním mezníkům a Kančím údolím přijíždíme do Pomezí nad Ohří. Zde si v penzionu U přístavu večer před odjezdem do Plzeňského kraje oblékáme trička se symbolem připomínajícím tuto zajímavou cykloturistickou akci, věnované jako sponzorský dar naším dvorním mechanikem Láďou Pakandlem.



Václav Straka

Mateřská škola POHÁDKA Zbůch
Honzíkova POHÁDKOVÁ cesta

Letošní školní rok jsme prožili s Honzíkem na cestách.

Kniha „Honzíkova cesta“ Bohumila Říhy byla naší celoroční motivací. Evokovala v dětech běžné životní situace, které denně prožívají, ty pak učitelky rozpracovávaly a přiměřenou formou využívaly k předškolnímu vzdělávání ve všech třídách.

Děti se během celého roku seznamovaly s obrazně znakovými symboly – dopravním značkami a označením nebezpečí. Učily se porozumět jejich komunikativní funkci a logicky vyvodit jejich význam, některým symbolům jsme s malou nadsázkou přiřadili vlastní význam. Byla to taková hra se symboly a znaky. Hlavní důraz byl zaměřen na bezpečnost dětí v různých životních situacích.

V tomto duchu se nesl i celoroční projekt:

„Jak se chovat na ulici, na hřišti i na silnici“, který děti seznamoval s nejbližším životním i technickým prostředím.

Děti si osvojovaly správné návyky chování v dopravním ruchu i v přírodě.

Do této hry se nám podařilo zapojit některé rodiče, sourozence i prarodiče účastnící se na pravidelných akcích v MŠ.

Pozor silný vítr - byla naše první podzimní společná akce. Zde jsme využili vítr, který může být v dopravě nepříjemný, ale k tradiční podzimní dětské hře - pouštění draků, velice potřebný. Sešli jsme se všichni na školní zahradě. Zde jsme si zalétali s draky, foukali jsme do větrníků a kreslili jsme draky s barevnými ocasy křídami na betonový chodník.

Pozor letí čert - výstražný trojúhelník se symbolem čerta lákal všechny děti do školní jídelny na Mikulášskou nadílku - tentokrát i s divadelním představením. Rodiče tak měli možnost sledovat své děti v emočně náročnější situaci, kdy musely potlačit strach a některé i vystoupit v touze po sladké odměně.

Pozor Vánoce – již tradiční společná akce v MŠ plná radosti a překvapení. Děti si s rodiči ve třídách zakoledovaly, ochutnaly přinesené vánoční cukroví a pak se pustily do rozbalování dárků pod stromečky. Nové hračky a didaktické pomůcky byly převážně s dopravní tematikou. Děti velmi radostně prožívají společné hry s rodiči v MŠ a mnoho rodičů tuto radost svým dětem dopřálo. Za to jim patří dík!

Pozor jede POHÁDKOVÁ mašinka – do naší pomyslné „mašinky“ nastoupily děti coby pohádkové bytosti a spolu s klaunem Bublinkou „projeli“ dětským karnevalem plným písní tanců a zábavy. I dospěláci se mohli zúčastnit naší „pohádkové“ jízdy.

Pojeď mámo, pojeď s námi... to byla pozvánka všem maminkám, babičkám i tatínkům na oslavu Dne matek, která má u nás podobu spíše dne rodiny a děti svým nejbližším připravují přáníčka v podobě básničky, písničky, někdy i tanečku a nezbytného vlastnoručně vyrobeného dárečku. Na cestě za písničkou ukáplo i pár dojemných slziček.

Pozor letiště – tato dopravní značka nám není neznámá, protože letiště máme nedaleko a pravidelně s předškoláky navštěvujeme „Leteckou záchrannou službu“. Přivítal nás pan Lukeš, dětem vše ukázal a vysvětlil. Vrtulník z blízka je pro děti velká atrakce, znají ho jen na obloze. Velkým zážitkem pro děti je posedět za kniplem a pořádně si vše prohlédnout zevnitř. Technicky zdatnější chlapci registrují motor nad kabinou a zajímají se o funkci rotoru. Piloti a letecký personál jsou pro kluky inspirací ke hrám. Děvčata zajímají spíše zdravotní sestřičky a doktoři v kombinézách. Těmto profesím patří velké uznání a přejeme jim co nejméně karambolů na silnicích!

Letošní jarní počasí nás pěkně potrápilo.

Lodní doprava – plánovaná projížďka parníkem po přehradě Hracholusky s mladšími dětmi byla z důvodu „velké vody“ a zákazu plavby přesunuta na měsíc září. Příští školní rok zahájí tyto děti výletem, o nic nebudou ošizeny.

S příchodem léta vždy dětem připomínáme obezřetnost u vody! I zde pracují záchranáři, každý však může být záchranářem sám sobě a to tím, jak se bude chovat.

Honzíkova cyklostezka – tato dopravní značka a její význam musí být znám již našim malým cyklistům. Oslava svátku dětí byla připravena jako okružní jízda plná zajímavých úkolů v okolí školky. Děti si prověřily vlastní zručnost při jízdě na kole či koloběžce, ale také znalost zásad správného přístupu cyklisty či chodce k dopravnímu ruchu. Na několika stanovištích byly prověřeny poznatky a postřeh související s bezpečností v silničním provozu.

Děti se zastavily v hasičské zbrojnici a seznámily se s hasící technikou a prací našich dobrovolných hasičů. Mohli si ji také vyzkoušet.

Od slova chodec je odvozeno slůvko chůdy. A právě takové chůdy si mohli všichni na naší zahradě vyzkoušet. Není to nic jednoduchého pohybovat se bez přímého kontaktu se zemí. To si prověřili jen ti nejodvážnější.

Na závěr celého odpoledne si děti opekly připravené vuřtíky, odnesly si symbolický dárek – malou dopravní značku ke hrám.

Policie v MŠ – v úplném závěru školního roku nás navštívil také Honzík - náš odrostlý žáček, dnes praporčík POLICIE ČR Jan Hora ze služebny v Nýřanech. S dětmi hovořil o tom, jak se správně chovat v různých situacích, co dělat když jsou doma samy. Před prázdninami je velmi důležité, aby děti zvládaly i náročnější situace a uměly chránit své bezpečí.

Děti pak vyzval k dotazům. V tu chvíli se rozpoutala velmi živá diskuse. Své povídání obohatil ukázkou techniky – pistole, samopal... to kluky zajímalo, kolik je tam nábojů, jestli používají tlumiče a jiné, téměř odborné informace.

Je pěkné setkávat se po letech s našimi již dospělými žáčky, kteří se v životě dokázali uplatnit v různých profesích.

Děkujeme POLICII ČR za to, že nám pomáhá a chrání a Honzíkovi Horovi za pěknou besedu s dětmi.

Tablo – jako každý rok bylo v obci vystaveno tablo předškoláků, kteří míří jako kosmonauti zatím do neznáma. Nebojte se, 1.třída ZŠ je velmi bezpečná „planeta“.

Posuďte sami, zda se nám těmito aktivitami povedlo přiblížit očekávanému výstupu.

Očekávaný výstup – orientovat se bezpečně ve známém prostředí, uvědomovat si případné nebezpečí v dopravním ruchu. Jako chodec se chovat přiměřeně bezpečně, v případě potřeby umět požádat o pomoc.

Rozlišovat některé obrazně znakové symboly, porozumět jejich významu, orientovat se v dopravních prostředcích.

Všem dětem krásné prázdniny, rodičům pohodovou dovolenou.

A nezapomeňte být sami sobě záchranáři!

Bacíková Naděžda, ředitelka MŠ

Prázdninový výlet do plzeňské ZOO

Letos jsme se o prázdninách vydali do plzeňské ZOO vycházkou známé „kilometrovky“ kolem Kalikovského mlýna. Samotnou prohlídku zahrady jsme tradičně zahájili prohlídkou australského kontinentu, pokračovali kolem tučňáků a první část skončila u pavilonu Afriky, kde nás nejvíce nadchla krása vysokých žiraf. Po krátké přestávce jsme pokračovali směrem do vyšších pater zahrady až do statku Lüftnerka. Tady si vždy uděláme přestávku a vychutnáváme atmosféru celé zahrady. Zjišťujeme, že každou naší návštěvou je tato zoologická zahrada krásnější. Domů jsme odjížděli spokojeni s tímto pocitem.



Pavla Spillerová, vedoucí mladých hasičů – SDH v Červeném Újezdě

Hasiči Zbůch

Naše činnost v uplynulém čtvrtletí

Jak jsme slíbili v minulém čísle zpravodaje, chceme se s Vámi podělit o naší činnost od konce března do konce června 2013. Na konci března jsme nejen pro naše děti, ale i pro děti z Nýřan a Líní připravili soutěž „Gíťův šlapák". Kolektiv vedoucích mládeže připravil spousty disciplín, které děti plnily v prostoru koupaliště . Na konci je čekalo slavnostní vyhlášení výsledků a udělení diplomů a vše završilo opékáním vuřtů.

Dále se děti zúčastnily hasičských soutěží v Úněšově, kde soutěžila pětičlenná družstva (ve štafetě požárních dvojic, kuželky, určování hasicích přístrojů, uzlová štafeta, překážkový běh, požární útok do vrchu, střelba ze vzduchovky, základy topografie, přesun po vodorovném laně, základy první pomoci)

v Manětíně (požární útok s překážkami CTIF)

v Horním Hradišti – Hradišťský dvojboj

(požární útok, lyžařský slalom)

a na dvoudenním Plamenu v Dolním Hradišti.

Tam měly děti původně přespat, ale pro nepřízeň počasí se večer vrátily domů a druhý den opět jely soutěžit. V sobotu plnily tyto disciplíny (štafeta 4 x 60m, štafeta CTIF, požární útok CTIF, 60m překážek- jednotlivci), v neděli je čekaly požární útoky a vyhodnocení. Před touto soutěží musely v dubnu udělat odborky (test) a vedoucí na okresu musel předložit k bodování kroniku (všechna čest za její vedení dostaly plný počet bodů).

U dětí ještě chvilku zůstaneme. 1.6.2013 i přes velice špatné počasí jsme ve spolupráci s OÚ zorganizovali Den dětí. Děkujeme všem, kteří se na této akci podíleli a těm kdo mezi nás přišel. Původní program se trochu změnil, ale myslím si, že to nikomu s přítomných nevadilo. Podle ohlasů se akce povedla. Děti si zasoutěžily, po zásluze byly odměněny, také někteří rodiče se připojili a to bylo moc fajn, že i oni si to jaksepatří užili. Po skončení her nám k poslechu a tanci zahrála naše známa skupina Akuma. Děkujeme představitelům obce, že mezi nás zavítali a zapojili se do chodu akce. Chtěla bych poděkovat zásahové jednotce, která musela i v tento den zábavu přerušit a odjet na zásah do Úherec. Doufám, že příští rok nám bude počasí více přát.





Pro veřejnost jsme také jako každý rok spolu s OÚ připravili na konci dubna Májku. I na májce počasí nebylo podle našich představ, ale i tak jsme se všichni přítomní pobavili. Samozřejmě od hasičů nechyběla malá ukázka (tanec indiánů kolem ohně a slet malých čarodějnic).

Také jsme pomáhali mateřské škole při pořádání svého dne dětí, a pro školu jsme připravili besedu s ukázkami.

Naši muži a ženy reprezentovali náš sbor na soutěžích v Rochlově a Heřmanově Huti, kde také celou soutěž propršelo.

Zúčastnili jsme se hasičských oslav v Nýřanech, kam jsme zapůjčili stany a stolové sety. Pochodovali ve slavnostním průvodu, který prošel Nýřany a pobavili se při zábavné m odpoledni, který pro hosty připravili Nýřanští kolegové

Výjezdová jednotka provedla v průběhu uplynulého kvartálu 9 zásahů.

- Likvidaci obtížného hmyzu v obci Zbůch - 2 zásahy,
- Čerpání vody po bleskové povodni - zatopená trafostanice v katastru OÚ Úherce
- Čištění kanalizace-čerpání vody na ulici Plzeňská KÚ Zbůch
- Pomoc při ochraně domu před zatopením z přívalového deště v KÚ Blatnice
- Pomoc čerpání vody po přívalovém dešti v KÚ Rochlov
- Odčerpávání vody po povodni KÚ Blatnice
- Odčerpávání sklepů a zahrad v KÚ Kbelany
- Pomoc při evakuaci domu s pečovatelskou službou na šachtě ve Zbůchu

Dnešní zprávu, bych chtěla zakončit pozváním na Memoriál Jana Motyčky, který proběhne 13. července, a protože se blíží čas vytoužených prázdnin a dovolených přeji, abyste měli pěkné počasí a v září se na Vás opět s novinkami od hasičů SDH Zbůch těší jednatelka SDH Zbůch Věra Kaliská.

SVÁTEK HOKEJE VE ZBŮCHU

V sobotu, 4. května dopoledne přijel mezi sportovní fanoušky do Zbůchu hokejista Michal Dvořák z mistrovského týmu Škody Plzeň. Během necelých dvou hodin měli místní fanoušci možnost se vyfotografovat jak s pohárem pro mistra ligy, tak především se samotným útočníkem plzeňské Škody. Pro všechny to byl velký zážitek a zároveň příležitost jak poděkovat Michalu Dvořákovi za získaný titul, tak i za ohromné zážitky přímo na stadionu či i u televizních obrazovek.



RETROSPEKTIVY ZBŮCHU – ING. JAN HOŠEK

Radosti i strasti mého dětství - 3. část

Mnozí z vás tu dobu znají už jen z filmů pro pamětníky, avšak my, kteří jsme jí skutečně prožili, máme na ní dodnes živé vzpomínky. Je to zvláštní, ale když si s odstupem času vzpomenu na své rané dětství prožité ve Zbůchu, činím tak s nostalgií, dodnes ukrytou kdesi hluboko v mém srdci. V obecní kronice se můžete dočíst, že první poválečná mateřská škola ve Zbůchu byla založena 20. září 1945 a jejím pedagogickým správcem byl jmenován Josef Fišer. V roce 1949 byla osamostatněna a její správou byla pověřena Štěpánka Zázvorková. Pokud si na ni vzpomínáte, bydlela v Luční ulici naproti Horníčkům, v posledním domku vlevo, těsně u lesíka. V té době jsem do zbůsské mateřské školy nastoupil i já. Bezstarostně jsme si hráli na školní zahradě a všechno, co nás obklopovalo, pro nás bylo nové a nezvyklé. Několik prvních měsíců mne do školky doprovázela maminka. Vzpomínám si, jak jsme každé ráno vyzvedávali v Průkopnické ulici u Hajšmanů a později na návsi, v domku vedle bývalé kovárny, mého spolužáka Jana Lischku. Bylo to v místech, kde dříve míval prodejnu smíšeného zboží Ferdinand Wolf. Vítala nás sychravá rána, prostoupená zářijovými mlhami, kdy se člověku ani nechtělo z útulného tepla domova ven. Když nás maminka předala paní učitelce Janochnové a chtěla odejít domů, obvykle jsem začal usedavě plakat. Zanedlouho jsem se však aklimatizoval a do školky jsem se dokonce těšil. Nebylo divu, protože u stolečku se mnou seděla dvě nejhezčí děvčátka Mája Brůjová a Jitka Blahníková. Mája byla dcerou vedoucí poštovního úřadu ve Zbůchu Jiřiny Brůjové a Jitka tehdy bydlela u svého dědečka pana Jana Blahníka v domě č.p. 24 u Šperlů v dnešní Topolové ulici. Později bydlela se svými rodiči na Masarykově dole v Týnci. Pan Blahník byl ve Zbůchu nejen kronikářem, ale od 13.listopadu 1953 také knihovníkem. Číst zápisy v obecní kronice, které napsal, je opravdu neopakovatelný zážitek. Zejména ty z let 1938 a 1939. Ačkoli již fyzicky není mezi námi, prostřednictvím jím napsané kroniky stále žije v myslích nás pamětníků. Vzpomínám, že to byl velmi sečtělý a hodný člověk. V kronice obce Zbůchu se můžete mimo jiné dočíst, že dne 14. července 1962 oslavili manželé Blahníkovi zlatou svatbu. S děvčaty to ovšem bylo ve školce jako na houpačce. Podle toho, jak se Mája s Jituškou vyspaly, s námi buď mluvily, či nikoli. Jak už to v životě chodí, se spolužačkami, které s námi tenkrát mluvit chtěly, jsme zase nechtěli mluvit my. Začali jsme toho litovat, až když vyrostly do krásy a ten nezájem nám mnohonásobně oplácely. Jitka Blahníková uměla od malička velmi dobře zpívat. Později, když už jsme chodili do třetí třídy základní školy, dokonce zvítězila v okresním kole Soutěže tvořivosti mládeže v sólovém zpěvu. Bylo to 30. dubna 1955.

Na jaře už nás do školky nikdo neodváděl a po vyučování pro nás nikdo nepřicházel. V půl osmé jsem od maminky dostal přes rameno koženou brašničku s neodmyslitelným krajícem chleba tlustě namazaným sádlem, což byla nejčastější poválečná strava. Historie ovšem ukazuje, že naše generace má mnohem zdravější základ, než dnešní děti, krmené vybranými cereáliemi a „zaručeně zdravými" jogurty. Každý den, kromě neděle, jsme s několika dalšími vrstevníky kráčeli pod dohledem starších dětí na opačný konec Zbůchu, kde byla v zadním traktu nynější základní školy naše mateřská školka. Pamatuji si úplně přesně na ten den, kdy jsem školní brašničku dostal, i na to, jakou jsem z ní měl radost. Tehdy mi jí udělal pan Alois Špaček, otec mé spolužačky Jiřiny Špačkové, který bydlel v jednom z dvojdomků na Masarykově dole v Týnci. Bezstarostné hraní však nebylo zdaleka vším, co jsme v té pohnuté době museli dělat. Den co den jsme neuměle kreslili kouřící komíny, recitovali básně o cti hornického povolání, o továrnách, strojích, o frézách, které zpívají k lepším zítřkům. Ve škole ani ve školce se tehdy nevařilo a tak jsme každý den o půl dvanácté chodili domů na oběd. V roce 1950 se objevila nutnost zřídit oddělení s celodenní péčí a k tomuto účelu byla upravena dřevěná budova v Cihelně. Pamatuji si, že tam stávala ještě v roce 1962, kdy jsme se v ní přezouvali při bruslení na místním kluzišti. Protože moje maminka byla v domácnosti, tohle celodenní zařízení se mne naš t ě s tí netýkalo. Odvedli nás tam jen občas, když byla paní učitelka Janochnová nemocná a mne se v tomto dřevěném baráku, napuštěném odporně páchnoucím karbolinem, většinou udělalo nevolno. Prostranství před stávajícími klubovnami zbůsského Baníku tehdy vypadalo docela jinak. Uprostřed bylo betonové pódium, kterému se lidově říkávalo „dupárna," protože se tam občas tančilo a také si vzpomínám, že se tam hrávalo i divadlo. Dne 5. června 1954 jsem tam byl s maminkou na představení „Muzikantská Liduška," v podání postřekovského divadelního souboru. Z celé této hry mi v paměti nejvíce utkvělo, jak představitel chudého muzikanta Toníka, hrál dojemně na housle píseň „Lásko Bože, lásko." Kousek od místa, kde dnes bydlí Josef Málek, stávala chaloupka, v níž bydleli staříci Pingerovi. Ti se tehdy starali o svého vnuka Václava Fořta. Kuželník byl přistavěn v letech 1952-1953 a kluziště v letech 1953-1954. Hned za kuželníkem protékal Zálužský potok, kam jsem se občas chodíval pod dozorem maminky koupat. Někdy jsem tudy tajně chodíval ze školky. Lesíkem jsem prošel až nahoru k „Chudobinci," avšak babička, která měla strach, abych se v potoce neutopil, mne strašila tím, že tady právě v tom čase číhají Polednice. Docela to na mne zapůsobilo a tak jsem kolem potoka většinou jen proběhl, úzkostlivě se ohlížejíc.

Při cestě ze školky jsme velmi často potkávali traktoristu Karla Křišťana, který jezdil v místním Jednotném zemědělském družstvu s traktorem DEUTZ. Ten traktor mne fascinoval zejména velkým setrvačníkem, který se závratnou rychlostí točil na jeho boku. Pokaždé, když jsme ho potkali, říkal jsem mamince, že až budu velký, budu také jezdit s traktorem jako on. Inspirovala mne k tomu báseň, kterou jsme tehdy recitovali v mateřské školce. Její první verš zněl: *„Až vyrostu, dozajista, bude ze mne traktorista."*

O něco později, když začalo politicky přituhovat, bylo slovo traktorista nahrazeno slovem komunista. Dodnes si pamatuji, jak jsem tuhle básničku recitoval na školní besídce. Sice jsem nevěděl, co povídám, avšak říkal jsem to tak přesvědčivě a procítěně, že přítomní tleskali a hodná paní ředitelka Štěpánka Zázvorková spokojeně přikyvovala hlavou. Já jsem se přitom cítil nesmírně důležitý, dokonce nejdůležitější v celém tom zaplněném sále.

Na svůj vstup do první třídy zbůsské základní školy 1. září 1952 si pamatuji jako by to bylo včera. Tehdy naše starší spolužačky dostaly každá přiděleného jednoho prvňáka, kterého měly do školy přivést. Mne vedla mladší dcera našeho souseda truhláře Vichera, která se sice jmenovala Jana, avšak nikdo jí neřekl jinak, než Jenka. Tehdy chodila do osmé nebo do deváté třídy a byla to již dospělá slečna. Vzpomínám si, že mé spolužáky Jiřího Dvořáka a Miroslava Moulise z Revoluční ulice vedly do školy sestry Anna a Dana Zímovi. Naše první třída byla v přízemí uprostřed směrem do Hornické ulice a z oken bylo vidět na dům Tillingerů a Rivolů. Pro upřesnění uvádím, že z otevřeného okna, skla byla totiž do poloviny neprůhledná, aby nás nerozptylovalo to, co se děje venku. Měli jsme štěstí, protože naší třídní učitelkou byla zkušená Julie Klunová. Seděli jsme ve třídě, ani jsme nedutali, maminky stály po stranách vedle lavic a paní učitelka nám vyprávěla pohádku o Smolíčkovi, kterou nám slibovala při zápisu. Tehdy jsem seděl v lavici s Jaroslavem Langmajerem. Lavice byly počmárané a pokapané kapkami inkoustu. Na jejich přední straně byly kalamáře a žlábky na psací potřeby, protože do sešitů se tehdy psalo perem s násadkou. Plnicí pera byla povolena až později ve vyšších ročnících. I dnes, po mnoha letech, cítím tu charakteristickou vůni školního inkoustu. Tu a tam nám spadla i nějaká ta kaňka, jak do sešitu, tak i na lavici, avšak ke školním začátkům už to tak nějak patřilo. Do roku 1952 řídil školu Karel Jareš a od roku 1953 byla ředitelkou Marie Hesová. Pamatuji se na ní velmi dobře kvůli jedné epizodě, kdy ve svém tmavomodrém klotovém plášti, který snad nikdy neodkláda-

pokračování na str. 7

pokračování ze str. 6

la, vodila po všech třídách jako odstrašující případ našeho staršího spolužáka Václava Cinka. Tehdy vzduchovkou zastřelil žluvu a byl při tom přistižen. Po Marii Hesové byl od 26. srpna 1955 ředitelem školy Václav Kalina, který v této funkci setrval až do dob normalizace. Měl jsem z něho neobyčejný respekt, avšak s odstupem času na něho vzpomínám velmi rád. V jeho hodinách byl absolutní klid, že by bylo slyšet, kdyby upadnul špendlík. Učil nás zeměpisu, a když nás zkoušel, stáli jsme s ukazovátkem u velké mapy. Nejčastěji jsem byl zkoušen společně se Stanislavem Bláhou, který bydlel se svými rodiči v dvojdomku na Masarykově dole v Týnci. Jeho otec byl známým trumpetistou a Stanislav sám hrál také na trubku. Většinou jsme se nechali vyzkoušet dobrovolně, protože jsme nesnášeli ten stres, když ředitel dlouze procházel třídou, než na někoho ukázal. Mimo školu však nebyl poznamenán svou profesí a byl velmi společenským člověkem. Dokonce uměl velmi dobře hrát poker.

Druhou nejdůležitější osobou na škole byl Josef Fišer. Byla to tak výrazná osobnost, že kdybych si z celé školy nepamatoval nikoho, na něho bych zapomenout nedokázal. Pokud si vzpomínám, za celou dobu mé školní docházky byl zástupcem ředitele a měli jsme před ním neobyčejný respekt. Stačilo, aby se někde objevil a všechno okamžitě ztichlo. Byl dobrým pedagogem, i když metody, které používal, byly tak trochu svérázné. Jeho osobnost výrazně poznamenal pobyt v koncentračním táboře. Jak vyplývá z kroniky obce Zbůchu, byl vězněn od 28. května 1943 do 23. května 1945. Důvodem jeho uvěznění byla ilegální činnost a podpora rodin popravených. Následkem útrap, prožitých v koncentračním táboře, býval často nervózní a pořádek si sjednával svazkem klíčů, kterým dokázal mistrovsky trefit vyrušujícího žáka i na velkou vzdálenost. Na druhé straně musím přiznat, že Josef Fišer dokázal ocenit, pokud žák prokázal nějaké mimořádné schopnosti. V této souvislosti si vzpomínám na staršího spolužáka Jana Berana, jehož koníčkem bylo fotografování a to zejména fotografování Zbůchu. Měl to zřejmě po svém otci, který byl fotografem, jak se říká od pána Boha. Fotografie pana Berana staršího byly skutečně umělecké. Vzpomínám si, že jednou z nich byla ve škole uspořádána výstava, které jsme se všichni, právě pod dozorem Josefa Fišera zúčastnili. Již si nevzpomínám, které z těch snímků byly syna a které otce avšak i dnes, po tolika letech, si detailně pamatuji na dva snímky. První z nich se jmenoval „Před bouří" a byl na něm Masarykův jubilejní důl s kouřícími komíny a unikající bílou párou na černém pozadí bouřkových mraků. Ten snímek působil vskutku impozantně. Na druhém snímku byla tak zvaná „Hruškovna." Byl to strážní domek u železniční trati, nedaleko zbůsského nádraží, kde tenkrát bydleli Hruškovi. Celý byl zasypán sněhem a okolní stromy byly obaleny jinovatkou. Musel být třeskutý mráz a celý ten kolorit doplňovala záře vycházejícího slunce. I když je to více než padesát let, stále mám oba ty snímky před očima a chtěl bych je alespoň ještě jednou vidět. Projev Josefa Fišera na zahájení výstavy byl pro něho vskutku typický. Tenkrát nám v kostce řekl: „Bulíci, kreténi a mrťafové, tady se pořádně podívejte, jak vypadá skutečné umění a teprve potom nás vypustil mezi výstavní panely. Myslel to s námi ovšem velmi dobře. V době, kdy jsem byl ředitelem rokycanského Favoritu, snažil jsem se Jana Berana kontaktovat v jeho současném bydlišti a o kopie některých jeho fotografií ho požádat. Žádná odpověď však nikdy nepřišla. Teprve nyní jsem se od jeho sestry, paní doktorky Heleny Sobkové dozvěděl, že Jan ty fotografie nemá a že stejně většinou byly dílem jeho otce. To jim ovšem nic neubírá na jejich umělecké hodnotě a zejména na hodnotě pro Zbůch historické, která se snad ani vyčíslit nedá.

Pro Josefa Fišera nebyla závazná ani zavedená stupnice známek. V této souvislosti si vzpomínám si na svého spolužáka Arnošta Helmera. Bydlel se svými rodiči v podnájmu u Bejčků v Revoluční ulici a jeho rodina se po roce 1968 vystěhovala do Německa. V hodině kreslení jsme měli podle předlohy namalovat hrušku. Arnošt udělal vodovými barvami na čtvrtku brčálově zelený flek, a když měl pochybnosti, zda Josef Fišer pozná co to je, pro jistotu pod tu zelenou skvrnu připsal „to je hruška." Dodnes si pamatuji na tu třikrát podtrženou červenou šestku, která se vyjímala na jeho výkresu. Nemohu zapomenout ani na den, kdy nám Josef Fišer ve školních dílnách dal obdélníkové prkénko, abychom z něho vyřízli čtverec. Sotva jsem si namaloval čtverec a začal ho vyřezávat, dostal jsem pohlavek s dovětkem: „Co do toho řežeš, když už je to tak malé?" Na druhé straně musím objektivně přiznat, že cokoli dnes dokážu manuálně udělat, je z velké části jeho zásluhou. Proto na něho vzpomínám s vděčností a pokorou, stejně jako na ostatní učitele, kteří mne ukázali tu správnou cestu do života. Někteří z nich byli ještě ze staré školy. Pamatuji se, jak pan učitel Miloslav Kaše, který byl bezesporu vynikajícím pedagogem, seděl za katedrou, při zkoušení natahoval pérovací šle a stejně, jako za první republiky, se napřed zeptal čím je otec. Sice u nás jen suploval, avšak zapomenout se na něho nedá. Všechny žáky bez rozdílu učil především lásce k vlasti. Na pana učitele Josefa Špačka si dobře pamatují všichni tehdejší uličníci. Pořádek si dokázal zjednat i za cenu výplaty pravítkem přes ruce, zatímco dnešní pedagogové se v rámci dodržování lidských práv pomalu bojí vstoupit do třídy. Herec Jan Tříska se svojí rákoskou ve filmu „Obecná škola," byl proti Josefu Špačkovi neškodný slabý odvar. Paní učitelka Julie Klunová nám zase dala pevný základ a s malými přestávkami nás trpělivě provázela od první až do páté třídy. Prošel jsem rukama i mnoha dalších pedagogů. Vzpomínám na jména Hana Marková, Alexandra Hadravová, Olga Geigerová(Heiclová), Olga Dammerová, Milena Heroutová, Ludmila Judlová, Václav Harmáček, Václav Kluna, Zdeněk Švehlák. U dalších si pamatuji už jen příjmení. V mysli se mi vybavují jména Novobilská, Bednářová, Pelechová, Nozar, Ženíšek, Šilhan. S některými z nich jsem se setkal jen okrajově avšak i přes to dodnes nosím jejich jména ve své paměti.

V závěru svého výčtu pedagogů bych se chtěl podrobněji zastavit u třech z nich, kteří stejně jako ředitel Václav Kalina a jeho zástupce Josef Fišer, ovlivnili můj další život. První z nich byla učitelka matematiky Hana Krausová z Tlučné. Byla na mne velmi přísná, možná přísnější než k ostatním. Často mne zkoušela, až jsem měl dojem, že si na mne zasedla, avšak postupem času mne přivedla k oblibě tohoto nepopulárního předmětu. Později se mi to velmi zúročilo na střední i na vysoké škole. Dodnes vzpomínám, jak jsem ve svých sedmatřiceti letech seděl u své první vysokoškolské zkoušky z matematiky, která byla postrachem všech studentů a většinou rozhodovala o tom, kdo půjde dál a kdo nikoli. Tenkrát jsem si vzpomněl na den 7. června 1960, kdy jsem se ocitl úplně ve stejné situaci na matematické olympiádě v Holýšově. Hana Krausová, ač tehdy byla přítomna jako doprovod, mi nemohla kvůli porotě poradit. Dívala se však na mne povzbudivým pohledem a jakoby silou vůle mne tlačila do přemýšlení. Pod vlivem této imaginární síly jsem tehdy příklad dopočítal. Snad i proto, abych splnil její očekávání a vrátil jí všechno to úsilí, které mi tehdy věnovala. Dokonce si po padesáti třech letech pamatuji, že výsledek příkladu byl 2/p a celou tu událost mi připomíná i zašlý diplom. Právě tenhle okamžik se mi vybavil při té přelomové zkoušce na vysoké škole a dopomohl mi nejen k jejímu složení, ale byl současně i prvním krůčkem k pozdějšímu úspěšnému ukončení studia. Právě proto i dnes na Hanu Krausovou, později provdanou Bittenglovou, s úctou a vděčností vzpomínám a do Tlučné jí co nejsrdečněji zdravím.

Dalším z pedagogů, kterého nemohu v žádném případě opomenout, je bezesporu Jan Herout. Choval se k nám spíše otcovsky a i potom, co jsem opustil bránu školy, jsem za ním mohl s jakýmkoli problémem kdykoli přijít. Tak jako Hana Krausová do tajů matematiky, zasvětil mne on do tajů fyziky. Jeho výklady jsem přímo hltal a byl jsem hrdý na to, že vím, jak funguje parní stroj, nebo spalovací motor. Zaujalo mne to natolik, že jsem doma ve sklepě potají opracovával dřevěné součástky, abych napodobil model parního stroje, který byl ve škole názornou pomůckou. Netřeba však Jana Herouta slovy hodnotit, protože tím bezesporu nejlepším hodnocením jeho práce byla v den pohřbu k prasknutí naplněná obřadní síň plzeňského krematoria. Naplněná především jeho žáky, dokonce i těmi, které učil na začátku své pedagogické kariéry. K tomu snad ani není třeba dalšího komentáře.

Tím třetím, o kterém bych se chtěl zmínit, byl můj třídní učitel Václav Kaufner. Před příchodem do Zbůchu působil na základní škole v Bochově u Karlových Varů, a když v roce 1957 přišel do Zbůchu, bylo mu dvacet sedm let. Byli jsme trochu spřízněni přes moji maminku a tak jedna z prvních návštěv Kau-

pokračování na str. 8

pokračování ze str. 7

fnerových ve Zbůchu vedla právě k nám. Byl to pro mne zvláštní pocit, když u nás v bytě seděl někdo, kdo bude za pár dnů mým třídním učitelem. Paní Kaufnerové tehdy bylo 21 let. Václav Kaufner patřil k těm pedagogům, kteří dokázali žáka pro věc zapálit. Učil nás botanice, biologii, pracovali jsme pod jeho dohledem na školních pozemcích a v neposlední řadě nás učil i chemii. Výsledkem jeho práce bylo, že jsem doma rouboval muškáty, založil si herbář, pitval žáby, chycené v rybníku Schützenteich a v neposlední řadě se mi podařilo vyrobit i palivo do rakety a nějakou tu drobnou výbušninu. Musím se vám přiznat, že jsem jednou zlobil tak, že mi Václav Kaufner, v rámci zachování spravedlnosti ve třídě, byl nucen udělit třídní důtku. Jistě to udělal velmi nerad, avšak jinou šanci jsem mu tenkrát nedal. K tomuto případu se ještě podrobněji vrátím v kapitole nazvané „Cestička do školy." Po roce přivedl z Bochova do Zbůchu i rodinu Tichých. Pokud si vzpomínáte na pana Václava Tichého, byl to vskutku hodný člověk a také nejlepší školník, jakého jsem ve svém životě poznal. Kaufnerovi žili v Poleni u Klatov č.p. 9 a já jsem je na svých turistických pochodech navštěvoval alespoň dvakrát do roka. Když bylo panu učiteli 81 let, nikterak mu to nebránilo, aby jezdil nakupovat do Klatov autem. Dokonce byl v Poleni několik let starostou. Vždycky je mi líto, když musím o někom psát v minulém čase a ze všeho nejhorší je, když musím do minulého času překládat již napsanou část retrospektiv, která byla připravena k vydání. Pan učitel Václav Kaufner totiž 12. května 2013 v 82 letech zemřel. Když jsem ho 29. června 2012 naposledy navštívil, řekl jsem mu, že pokud na něho žáci vzpomínají i po dvaapadesáti letech, nežil marně. Ten den mi také potvrdil, že to byl jeho kolega J.V., který stál v období normalizace na začátku jeho odchodu ze školství. Nejdříve byl nucen odejít ze zbůšské základní školy do Líní a potom tento vzácný pedagog, na kterého všichni s láskou a úctou vzpomínají, dělal po zbytek života izolatéra potrubí. Třešničkou na dortu této části mého vyprávění je důvod, proč musel Václav Kaufner ze školství odejít. V době prvních dnů okupace pro něho přišli domů horníci z Masarykova jubilejního dolu. Chtěli napsat na silnici vápnem vzkaz projíždějícím sovětským okupantům, avšak neznali azbuku. Proto požádali Václava Kaufnera a ten jim nápis napsal na silnici v ruštině. To bylo celé provinění, na jehož základě skončila kariéra jednoho z nejlepších pedagogů, které jsem ve svém životě poznal. V domku už tak žije jen paní Kaufnerová, které je nyní 74 let.

Tady už končím první část svého vyprávění o zbůšské základní škole. V příští kapitole si připomeneme školníky, neboť ne nadarmo se říká, jaký je školník, taková je i škola. Vzpomeneme na obrnou postižené spolužáky, na školu v přírodě v Hojsově Stráži, na sběr mandelinky bramborové, na sklizeň brambor a řepy, na odchyt živých zajíců a také na to, jak jsme na vymrzlé zbůšské návsi, tehdy hrdě nazývané Stalingradské náměstí, truchlili za Josefa Vissarionoviče Stalina a za Klementa Gottwalda. Už se moc těším na další setkání s vámi.

HLÁSÍ SE ZÁKLADNÍ ŠKOLA VE ZBŮCHU .....

Páteční strašidelné přespání ve škole



Ve škole jsem se velmi bavila. Nejdříve jsme si četli o ovečce Shaun a velmi jsme se nasmáli, například: Jak byl z ovečky koník, kterého si osedlala sestřenice. Po přečtení knížky jsme se rozdělili na kluky a holky a každá skupina zpracovala jeden příběh a k tomu namalovala obrázky. Potom nám paní učitelka dala list, na kterém jsme si prověřili své znalosti pohádek. A pak přišlo velké očekávané překvapení, na které jsme se všichni těšili. Paní učitelka nám řekla, že budeme chodit ve tmě po světýlkách. Někteří z nás z toho překvapení dostali šok a začali se bát. Jiní z toho byli nadšení a moc se na strašidelné chození po škole těšili. Za úkol jsme měli dojít na konec chodby ve sklepě a podepsat se na listinu. Nakonec jsme si ještě před spaním povídali strašidelné příběhy, při kterých jsme měli jen rozsvícenou baterku. Moc se mi přespání ve škole líbilo a určitě bych si to ráda celé zopakovala. Děkuji mojí paní učitelce Svobodové, že to celé pro nás připravila!!!!!

Sabina Bláhová, 3.třída

Noc plná příběhů

V pátek 19.4. byl nejlepší den v roce, protože jsme zažili nejlepší noc plnou her a úkolů. Také jsme ve 23 hodin v noci chodili po chodbách školy. Všichni si to moc užili a o půlnoci jsme si vyprávěli horory. S mojí kamarádkou jsme si povídaly až do rána. Také jsme měli za úkol přečíst knížku, a pak o té knížce jsme si povídali a plnili úkoly.

Tereza Zemanová a Nikol Pfeiferová, 3. třída

Noc plná příběhů

Tato noc se mi moc líbila. Četli jsme si, hráli a báli jsme se. Přečetli jsme knihu Ovečku Shaun. Byly v ní 2 příběhy: Pizza až do domu a Farmářova neteř.

Andrea Kojzarová, 3.třída

Pomoc přírodě

V sobotu 27.4. jsme jeli společně s ochránci přírody uklízet údolí Klabavské nádrže. Chtěli jsme udělat dobrý skutek. Na březích děti objevily hotové kuriozity, například nárazník od auta nebo doma vyrobenou toaletu. Po dokončení úklidu následovalo opékání vuřtů, kdo chtěl, tak se mohl svézt na koni nebo navštívit vnitřní prostory hráze. Byl to krásný a prospěšný den. Všem účastníkům patří velký dík.

Irena Svobodová

NÁŠ SLOUPEK

Finance během posledních 90 let u nás.

Pojďte se mnou do historie našeho státu a ukažme si na několika příkladech, jaké byly vysoké výdělky v jednotlivých profesích a kolik si toho mohl koupit obyvatel v této zemi a v dané době za 100,- Kč.

ROK 1929

V roce 1929 museli dělníci na jednu stovku pracovat zhruba 19 hodin. Například řemeslník si vydělal okolo 270 korun týdně, dělnice v tabákovém průmyslu za stejný čas zhruba o sto korun méně.

Zboží	Cena v korunách	kolik se dalo koupit za 100 Kč
Chléb (Kg)	2,90	34 bochníků
Mléko (l)	2,05	48,8 litrů
Vejce (kus)	0,90	11 vajec
Máslo (kg)	26,70	necelých patnáct čtvrtek
Pivo 10 (0,5 l)	1,50	66 půllitrů
Hovězí zad. (kg)	15,50	6,5 kilogramu
Pánské boty	105	téměř jedny boty
Prům. předplatné novin/měsíc	13	sedm měsíců a 21 dní
Vstupenka do divadla	10	10 představení
Stříhání pánských vlasů	4	25 návštěv u holiče
Elektřina (kWh)	3,45	29 kWh
Měsíční nájem (2 pokoje a kuchyň)	218	čtrnáct dní

Zpracoval: R. Hrdlička

15. BŘEZEN 1939
74 LET OD OBSAZENÍ ČSR
JEDINÉ ŘEŠENÍ - ODSTĚHOVAT SE 2. ČÁST

„Rodiče žili v hornické obci Zbůch, zhruba 15 kilometrů od Plzně na železniční trati do Domažlic. Po mnichovském diktátu spadala do záboru. Slyším – li slovo pohraničí, mám dodnes divný pocit“ – říká Jaroslav Voříšek, žijící dnes v Plzni.

„Snahy nacistů byly jasné, urvat z českého území co se dá. Tady posloužil – jazykový klín – v obcích kolem Nýřan. Žilo zde hodně horníků, před drahnou dobou sem přišli z Německa. Jak se bude vše mezi Čechy a Němci vyvíjet, to v době mého narození v roce 1927 nemohl nikdo tušit“, svěřuje se.

„Ve Zbůchu žilo na 55 procent Čechů a tím pádem zde byly i dvě školy. Každá s jiným vyučujícím jazykem. Důkaz toho, jak se v předválečné ČSR dbalo na práva menšin a nejen v tomto směru. Když se ale Hitler prodral v roce 1934 k moci, začal zpočátku pozvolný, ale stále se zhoršující vývoj v našem pohraničí. Vznikla jeho pátá kolona – Henleinova strana s jasným cílem – vyvolávat jitření, národnostní rozmíšky mezi námi a německými spoluobčany.

K razantnímu obratu ve Zbůchu došlo po roce 1936. Trvalá propaganda z říše zanesla trpké plody i mezi nás – děti. Když cestou do školy či domů šel český školák sám, měl často smůlu. Docházelo k napadání od německých dětí, v hloučku často házely i kameny, šlo doslova o zdraví. Aby si české děti hrály venku, bylo už prakticky vyloučeno. A lesy kolem obce se staly eldorádem německých výrostků. Zažil jsem přepad na vlastní kůži. Spolu s kamarádem, oba jsme chodili do druhé třídy, jsme zažili nájezd asi patnáctiletých kluků. Pocházeli z vedlejší vesnice a nešlo jim jen o to bití, kopali nás do hlavy, břicha, kam se dalo. Měli s sebou navíc gumové hadice naplněné olověnými broky a plně je na nás využili. Vše doprovázely povely v němčině a za huronského křiku. Po delší dobu jsem byl vyřazen ze školní docházky. A také jsem věděl, jak si zdejší Němci v budoucnu představují spolupráci s námi. Pravda, nechovali se tak všichni, ale mnozí, jak to známe ze života, ze strachu a pro klid mezi soukmenovci se při setkání raději vyhnuli či sklopili zrak.

Vznikem Sudetengau vše nabralo ještě větší obrátky. Naše rodina měla navíc ještě smůlu v tom, že domácí byl fanatický henleinovec. Aby se předvedl u zdejších nácků, přidal na šikaně a našem ponižování. Jediné řešení i s tím, že otec přijde o práci, bylo se odstěhovat a to rychle. Nouzové ubytování na přechodnou dobu nám poskytli příbuzní v Plzni. Ovšem žít namačkáni ve dvou místnostech bylo neúnosné. Po sháňce jsme se odstěhovali do bytu 4. kategorie blízko seřaďovacího nádraží. Kdo mohl tušit, že v samém závěru války se stanem terčem náletu, které celé okolí vyřadí z provozu a kolik lidí zahyne!“

Vybráno z pamětí pana Jaroslava Voříška
Zpracoval pan Josef Sedlák
– člen Oblastního výboru
Českých bojovníků za svobodu v Plzni

VÝLET JESENICE

V pátek 24. května jsme se vydali vlakem do Jesenice u Rakovníka. Jelo 10 dětí a 3 dospělí. Do Jesenic jsme dorazili asi v půl šesté. Ubytovali jsme se v autokempu, kde jsme měli objednané chatky.

Počasí nám sice nepřálo, ale nedali jsme se odradit. Večer jsme si udělali táborák a opekli vuřty. V sobotu po snídani jsme si šli prohlédnout město. Navštívili jsme Vlastivědné muzeum. Ve městě jsme se také naobědvali. Odpoledne jsme strávili v kempu, děti se vydováděly při hře s míčem a na dětském hřišti.

V půl deváté večer byl start na noční Strašidelný les. Procházeli jsme ve skupinkách lesem, kde se pohybovalo mnoho strašidel a jiných přízraků. Na každém stanovišti jsme museli splnit nějaký úkol a za to děti dostaly pokaždé sladkou odměnu. Cesta končila v sousední vesnici. Na Drahouši byla v místním KD pro děti diskotéka, kde moderátor vyhlašoval další soutěže, takže do kempu jsme dorazili až po půlnoci.

V neděli dopoledne jsme se sbalili a vydali jsme se vlakem zpět domů.

Všem se výlet moc líbil a už se těšíme na další.

Pavla Spillerová - vedoucí
mládeže SDH – Červený Újezd

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ
16. 5. 2013

Šárka Jana Lišková
Denisa Martínková
Šimon Šťastný
Tereza Pfeiferová
Jakub Nový
Jan Džugan
Vítek Cahyna



Obecní úřad Zbůch oznamuje,
že Obec Zbůch má záměr odprodat bytovou jednotku č. 144/02 o výměře 80,19 m² (vč. sklepa), umístěné v 1. NP budovy č.p. 144.

V současné době není bytová jednotka č. 144/02 užívána, je tedy bez nájemníka

Minimální cena bytu je stanovena ve výši 450 000.- Kč.

ČINNOST DOBROVOLNÝCH HASIČŮ Z ČERVENÉHO ÚJEZDA

Duben - Děti brigáda
- Pomoc ochráncům - úklid břehů Klabavské nádrže
- Májka

Květen - Návštěva Chotěšovského kláštera - slavnostní otevření has. muzea - 12.května - 13. ročník Memoriálu F. Herejka - účast 7 družstev mužů, 2 družstva žen a 4 dětí. Muži skončili na 2.místě, zvítězilo družstvo z Nekmíře, ženy zvítězily. Děti byly na 2.místě v kategorii starších, zvítězily děti z Líní. V kategorii mladších závodilo jen družstvo z Líní.
- Oslava Dne dětí 24. 5. - 26. 5 - Výlet do Jesenic u Rakovníka (prohlídka muzea, Strašidelný les)

Červen - Odpolední posezení při dechovce Zásahová jednotka přizvaná k záchraně zvířete
- pomoc při povodních

REKONSTRUKCE PŘECHODU U ŠKOLY

Další investiční akcí v letošním roce jsou stavební úpravy chodníku podél plotu základní školy v Hornické ulici, při kterých vznikne 7 podélných parkovací stání. Součástí těchto stavebních prací je i úprava přechodu pro pěší, která byla vyvolána především potřebou zajištění bezpečného přecházení ulice školní mládeží. Místo pro přecházení povede po zpomalovacím prahu, který bude o šíři 6 metrů a vyvýšen nad rovinu vozovky. Šířka prahu je dána skutečností, že se zde nalézá vjezd do garáže přilehlého domu. Přechod bude též nasvětlen 2 lampami, které zajistí lepší viditelnost chodců ze strany řidiče v nočních hodinách.

Jiří Hájek, starosta obce

ZÁJEZD NAŠICH SENIORŮ DO PŘEDHŮŘÍ ŠUMAVY

Po loňském celodenním výletě do středočeského kraje, kde jsme si tehdy prohlédli staročeský mlýn manželů Veselých v Chotči u Radotína a nedaleký hrad Točník, ten letošní výlet směřoval do nejsevernějšího koutu klatovského a strakonického okresu. Postupně jsme navštívili tvrz a zámek ve Lnářích, kde po roce 1989, v období naší společné federální vlády se Slovenskem, zde zasedala Česká vláda v čele s Petrem Pithartem. V těsném sousedství s tímto barokním zámkem, uprostřed malebných jihočeských rybníků, leží starobylá tvrz, kde v době naší návštěvy byla instalována zajímavá výstava k nedožitým 80. narozeninám herečky Karolíny Slunéčkové.

Druhou naší zastávkou byla obec Chanovice. Zde se nám věnovala po celou dobu návštěvy Chanovic (tato obec získala v roce 2011 titul – Vesnice roku Plzeňského kraje) pracovnice místního Infocentra, která nám postupně ukázala jak výstavní prostory s lidovou tvořivostí místních (a nejenom z tohoto kraje) obyvatel, tak též skanzen lidových sta-





veb ze širokého okolí. Dokonce ti nejzdatnější z nás měli možnost si prohlédnout zdejší kraj z výšky z nově postavené rozhledny. Bohužel, v ten den jsme neměli štěstí v tom, že bylo celý den tropické vedro a díky změně tlaku, nebyla daleká dohlednost. A na úplný závěr jsme se ještě zastavili v Nepomuku na menším občerstvení a pak nás už jenom čekala zpáteční cesta přes Plzeň domů.

Za všechny účastníky zájezdu
R. Hrdlička

NABÍDKA RŮZNÝCH AKCÍ BĚHEM 3. ČTVRTLETÍ 2013 V NAŠEM REGIONU

6.7. Vesnická veselice v Hradišťanech od 16.00 hod.
13.7. Neckyáda / 2. ročník ve Stodě – start ve 14.00 hod.
13.7. Nepomucké pivní slavnosti
13.7. Koncert irské skupiny Arstídir v klášteře v Chotěšově od 17.00 hod.
13.7. Festival květin, rostlin a bylin na zámku v Rochlově
19. – 21.7. Stodská pouť
20.7. Stodská 8 – start běhu na 8,5 km od 10.00 hod. na stadionu Slavoje
20.7. Sokolnické ukázky na hradě Rabí od 11.00 – 15.30 hod.
21.7. Fotbalové utkání v rámci Stodské pouti: Stará garda Slavoje Stod vers. Arabela team od 14.30 hod. na stadionu Slavoje
26. – 28.7. a 2. – 4. 8. Tajemství korunovačních klenotů - Příběh z doby 15. stol., noční kostýmové prohlídky na hradě ve Velharticích
27.7. Kladrubské léto – 36. ročník – varhanní koncert od 15.00 hod. v kladrubském klášteře
27.7. Farmářský trh na náměstí A. Němejce v Nepomuku od 12.00 hod.
27.7. Setkání vojáků v klášteře v Chotěšově
3.8. Kladrubské léto – 36. ročník – trubači pražské hradní gardy v kladrubském klášteře od 15.00 hod.
3.8. Večer pro klášter Chotěšov – 11. ročník – od 14.00 hod.
4.8. Koncert – Katapult – 50 let hraju rock – letní kino v Domažlicích od 20.00 hod.
9. – 11. 8. Chodské slavnosti – Vavřinecká pouť v Domažlicích
10. – 11.8. Český pohár DH – finále, letos poprvé na Špičáku finálový závod Českého poháru ve sjezdu horských kol!
17. – 18.8. Historické slavnosti – Tachov v roce 13
17. 8. Kladrubské léto – 36. ročník – Václav Hudeček a Consortium pragense v kladrubském klášteře od 15.00 hod.
17. – 18.8. Kladrubská pouť
24.8. Tradiční Slavnosti piva Chodovar 2013 – Chodová Planá
24.8. Oslavy 135 let SDH – výstava hasičské techniky ve Spáleném Poříčí
28. – 29.8. Hasičský sbor Kralovice 1873 – 2013 – výstava k 140. Výročí SDH Muzeum a galérie severního Plzeňska v Mariánské Týnici
30.8. Česko – bavorský rockový most – Náměstí v Domažlicích od 16.00 hod.
31.8. Author Král Šumavy – cyklomaratón pro silniční kola, start i cíl v Klatovech www.sumavanet.cz/triatlon
31.8. Ahoj prázdninám – celodenní program v ZOO Plzeň
7.9. Hasičský den k 140. výročí založení hasičského sboru v Kralovicích - Muzeum a galérie severního Plzeňska v Mariánské Týnici od 10.00 hod.
9. – 14.9. Dny vědy a techniky – Příležitost proniknout do světa laboratoří, obdivovat zázraky techniky a získat nové informace - Plzeň

PŘÍRODOVĚDNÝ KROUŽEK PŘI ZŠ VE ZBŮCHU

První naší akcí v novém školním roce 2013 / 14 bude v měsíci říjnu vycházka do plzeňské ZOO s prohlídkou Muzea loutek na nám. Republiky v centru Plzně.

Mgr. Irena Svobodová

AUTOR TELEVIZNÍHO A ROZHLASOVÉHO PROJEKTU – STOPY, FAKTA, TAJEMSTVÍ – VE ZBŮCHU



Ve středu 19. června k nám do Zbůchu zavítal novinář, spisovatel, scénárista a v současné době i autor televizního a rozhlasového projektu – Stopy, fakta, tajemství – pan Stanislav Motl.

Díky jeho pátrání jsme poznali pravdu kolem různých příběhů, především z 2. světové války. Jsou známá jeho pátrání po válečných zločincích přímo v sousedním Německu a pomocí jeho vynikající investigativní práce novináře dnes známe různá pozadí těchto kauz. O to více si vážíme jeho návštěvy v naší obci, aby zde uskutečnil dvě besedy. Tou první byla dopolední beseda pro školní mládež na téma – Jihlavské podzemí a tou druhou byla od 15. hodiny beseda na téma – K.H. Frank a jeho rodina.

V čase mezi těmito besedami jsme pro pana Stanislava Motla zajistili prohlídku chotěšovského kláštera.

Jak sám v závěru návštěvy Zbůchu přiznal, přijede k nám ještě jednou a v přijatelnější roční dobu a denní čas uskuteční další besedu na jiné, neméně zajímavé téma.

R. Hrdlička

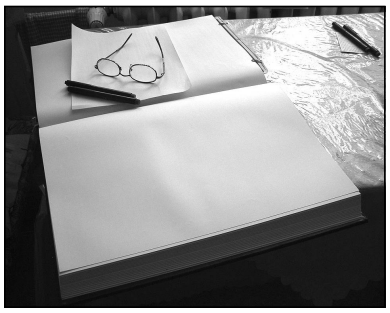


VYBRÁNO Z OBECNÍ KRONIKY ZBŮCH – ROK 1962

Jednotné zemědělské družstvo SVORNOST hospodařilo v roce 1962 celkem na 679 ha, zemědělské půdy, z toho na 541 ha orné půdy. V JZD Svornost je 98 stálých pracovníků.
Z tohoto počtu je 49 žen.
Věkové složení :
do 25 let..... - 10 pracovníků
26 – 45 let ..... - 29 — " —
46 – 60 let ..... - 37 — " —
nad 60 let ..... - 22 — " —
Rozdělení podle pracovišť:
Rostlinná výroba ... - 46 pracovníků
Živočišná výroba.... - 32 — " —
Stavební skupina... - 5 — " —
Správa a řízení..... - 7 — " —
Ostatní úseky ..... - 3 pracovníci
Učňů ..... - 5 pracovníků

V tomto školním roce vyučuje na škole 19 učitelů a 2 vychovatelky. V místě však zatím bydlí jen 12 učitelů, ostatní dojíždějí.
Stav žáků:
národnost česká .... - 405
slovenská..... - 12
německá..... - 30
maďarská ..... - 2
Celkem žáků:..... - 449

V Pionýrské organizaci je 311 žáků



Zlatou svatbu oslavili 14. července 1962 manželé Blahníkovi.

Den horníků byl slaven v neděli, 10. září v přírodním divadle. Po oficiálním zahájení proběhl kulturní pořad, ve kterém vystoupili plzeňští umělci z divadla J. K. Tyla.

Místní národní výbor – VOLBY 1962

Z 32 volených poslanců je:
6 dělníků
3 členové JZD
2 zemědělští odborníci
13 úředníků a tech. pracovníků
2 příslušníci inteligence
2 veřejní pracovníci
4 důchodci
(z toho 4 ženy)

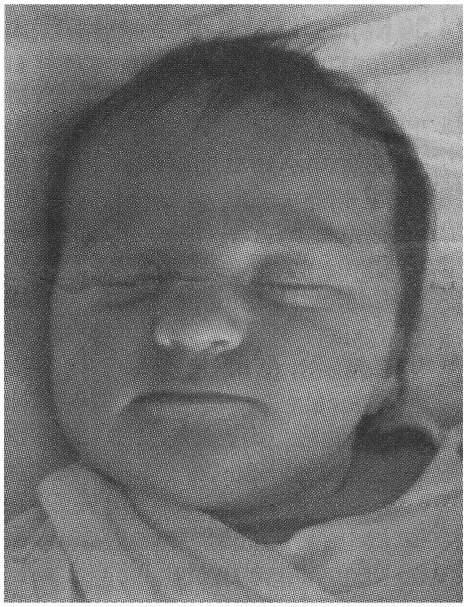
VÝSTAVBA

Také v tomto roce pokračovala výstavba II. etapy kulturního domu za spolupráce občanů a organizací. Bylo odpracováno 8.850 brigádnických hodin, z toho 2.050 zdarma.

Kromě toho odpracovali zbůšští občané 5.535 hodin při žňových pracích, úpravě parků, komunikací apod. Ostatní hodiny byly odpracovány při sázení stromků u cesty k nádraží, při malování kina a ostatních pracích.

INZERÁT:
Firma BaBC a.s. Zbůch vyhlašuje pro občany obcí Zbůch, Úherce, Líně a Chotěšov slevovou akci 20% na prvky zahradní architektury. Akce se koná od července do listopadu 2013.
Vlastní doprava.

BLAHOPŘEJEME



Rodiče Veronika a Tomáš Křivancovi ze Zbůchu přivítali na světě Denisu (3,43 kg, 52 cm). Jejich prvorozená dcera se narodila 12. dubna v 6:41 v plzeňské fakultní nemocnici.

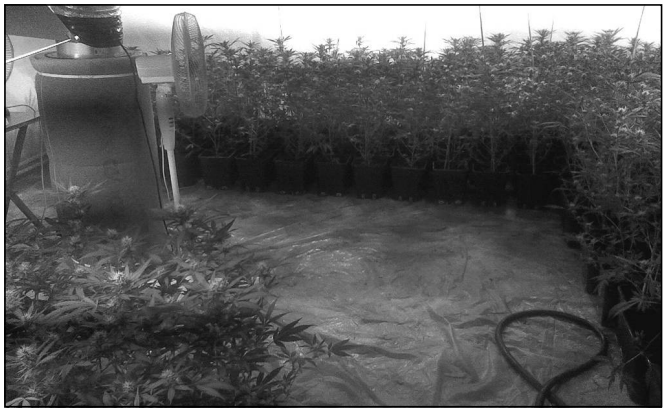


Maminka Olga Kratochvílová a tatínek Stanislav Čmolík ze Zbůchu se radují z narození Klárky (2,41 kg, 44 cm) a Jana (2,30 kg). Dvojčátka přišla na svět 13. června ve FN v Plzni. Klárka se narodila v 8:44 a Jan o minutu později.

Rodinný dům ukrýval pěstírnu konopí

Ve středu 3.7.2013 proběhla v odpoledních hodinách ve Zbůchu policejní akce, při které byla odhalena pěstírna konopí a zároveň policejní zásahová jednotka zatkla pěstitele marihuany, který nepochází z naší obce. V nenápadném rodinném domku v ulici Petra Bezruče, který měl povedený zahradník pronajatý za účelem bydlení, byla upravena a vybavena jedna místnost na pěstírnu rostlin na velmi dobré úrovni. V místnosti bylo instalováno osvětlení, zavlažování a důmyslný systém odvětrávání, který zamezoval proniknutí charakteristického zápachu rostlin do okolí. V další místnosti stál pěstební stan, který ještě nebyl uveden do provozu. Policisté zdokumentovali a zlikvidovali na 200 kusů rostlin vyššího vzrůstu. Hodnota zajištěných rostlin na trhu bude stanovena až podle výsledku odborné expertízy, který bude zkoumat obsah účinné látky THC v odebraných vzorcích. Zadržený je podezřelý ze spáchání trestného činu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy, za který mu hrozí pobyt za mřížemi až na pět let. V rámci této policejní akce byly zadrženy ještě další osoby a zlikvidovány ještě tři nelegální pěstírny konopí na území Plzeňského kraje.

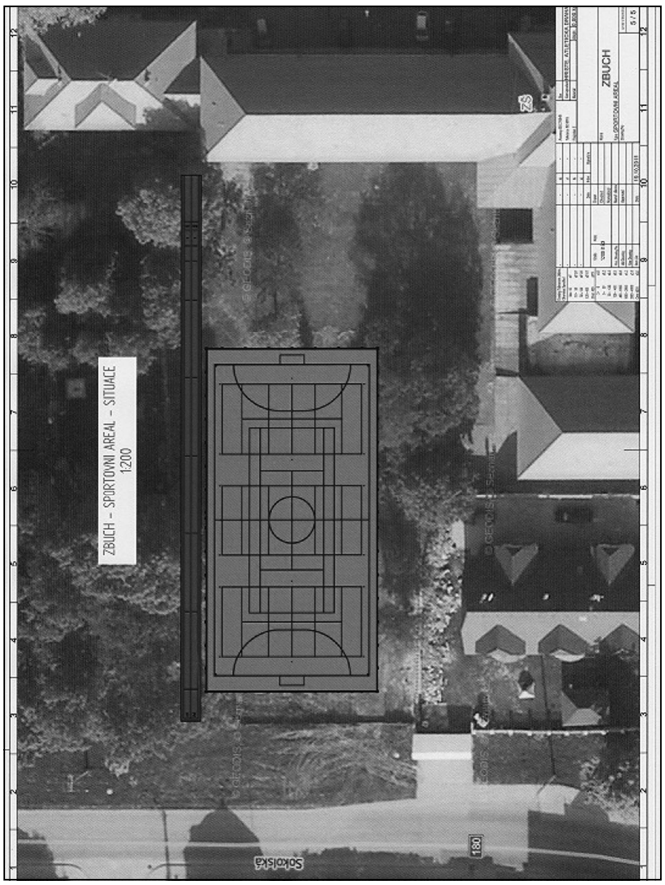
Jiří Hájek, starosta obce



Multifunkční hřiště

Již delší dobu je za strany základní školy a občanů velká poptávka po sportovním zařízení s umělým povrchem, které v obci chybí. Z tohoto důvodu bude během letních prázdnin vybudováno v areálu základní školy víceúčelové hřiště a atletická rovinka. Okolo multifunkčního hřiště o rozměru 44 x 22 metrů s umělým sportovním trávníkem bude umístěno ochranné oplocení s mantinelem o výšce 4 metry, aby bylo účinně zabráněno přelétávání míčů na sousední pozemky. Na běžecké rovince, která bude zakončení doskočištěm pro skok daleký, bude položen polyuretanový dvouvrstvý umělý povrch v červené barvě. Cílem tohoto projektu je vytvoření vhodných podmínek jak pro míčové hry jako je volejbal, nohejbal, tenis a malá kopaná, tak i pro lehkou atletiku. Nově postavené sportovní zařízení bude určeno pro žáky základní školy a pro širokou sportovní veřejnost.

Jiří Hájek, starosta obce



ŠKOLNÍ AKADEMIE

Stalo se milou tradicí, že vždy na konci školního roku se v naší základní škole schází rodiče, prarodiče, žáci všech ročníků i pedagogický sbor, aby se důstojně rozloučili s žáky 9. třídy, kteří opouští naši základní školu. Letošní školní akademie se nesla v duchu – Poznáváme všechny kontinenty – a žáci si též připravili jednotlivá sportovní, recitační i pěvecká vystoupení, která si získala zasloužený potlesk. V samotném závěru této akademie předal starosta, pan Ing. Jiří Hájek, společně s místostarostou, panem Josefem Skálou drobné dárky všem našim „deváťákům" s přáním úspěšného vykročení do života.

Seznam žáků 9.A – školní rok 2012 / 13

1.Brant Dominik
2.Března Aleš
3.Čiha Daniel
4.Foud David
5.Hlaváčková Tereza
6.Chvostová Veronika
7.Kašová Kristýna
8.Koutský Jan
9.Kovanda Tomáš
10. Kovářová Karolina
11. Lischková Romana
12. Michnerová Kamila
13. Prokopcová Kristýna
14. Straka Martin
15. Šilhavý Daniel
16. Štenglová Anna
17. Zajptová Nikol

R. Hrdlička



ZBŮŠSKÝ ZPRAVODAJ vydává obec Zbůch

Redakční rada: *Rudolf Hrdlička, Jiří Hájek, Josef Skála, Vlastimil Weber*
Kontaktní adresa: *Obecní úřad, Náměstí 205, 330 22 Zbůch, tel. 377 931 470*

Odpovědný redaktor: *Rudolf Hrdlička*
Registrační číslo: *MK ČR E 14120*

Za správnost příspěvků odpovídají autoři.
Vyhrazujeme si právo

Příspěvky jsou bezplatné, honoráře nevyplácíme.

Tisk a grafická úprava:
Dail spol. s r. o., Poděbradova 88, Domažlice
tel. 379 778 700, fax 379 720 163
e-mail: dail@dail.cz www.dail.cz